

Sprookjes moet je uitlezen

Kinderstuk in drie bedrijven

door

SIKKE HELDER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SPROOKJES MOET JE UITLEZEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **SIKKE HELDER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hans

Grietje

Heks Nelie (Smit-Kroes?)

Kabouter Puntmuts

Bé Drog

List

EERSTE BEDRIJF

(een kinderstem leest het verhaal van Hans en Grietje voor)

En daar liepen Hans en Grietje door het grote enge bos. Ze waren erg bang en hoorden allemaal enge geluiden. Grietje huilde, maar Hans troostte haar. Stil maar, we vinden de weg wel terug. Voorzichtig liepen ze verder het donkere bos in. Toen opeens... *(een moederstem roept)*: Nu moet je gaan slapen hoor, het is al veel te laat. Boek dicht en licht uit.

Kinderstem: Goed, Mam. *(het licht gaat helemaal uit en even later weer aan. Op het toneel zien we nu Hans en Grietjestaan)*

Hans: Daar kan ik nou zo kwaad om worden. Beginnen ze aan zo'n sprookje en dan houden ze halverwege op met lezen.

Grietje: Zij kan het toch niet helpen dat ze moet gaan slapen van haar moeder.

Hans: Dan moet ze niet beginnen met lezen. Wij kunnen er ook niet halverwege mee stoppen. Wij moeten het sprookje ook afmaken, of zij nou verder leest of niet. Wij moeten nu weer naar die heks toe, terwijl zij allang lekker slaapt. Zij begint aan het verhaal en wij kunnen het weer afmaken. En zo gaat het altijd.

Grietje: Zeur toch niet zo en loop een beetje door, anders komen we weer te laat bij de heks. En je weet dat ze daar een gloeiende hekel aan heeft.

Hans: Wat kan mij dat nou schelen, dan wordt ze kwaad. Ik ben het ook zat om daar de hele tijd maar in dat hokje te zitten, terwijl jij daar lekker binnen zit.

Grietje: Maar daar moet ik hard werken, hoor.

Hans: Sprookjes. Bah, ze zitten me tot hier. Als ik die vent ooit te pakken krijg die deze bedacht heeft, dan is ie nog niet jarig.

Grietje: Ja, dat heb je nu al wel honderd keer gezegd, maar elke keer doe je toch gewoon weer mee.

Hans: Dat mag dan wel zo zijn, maar vandaag niet. Ik staak.

Grietje: Hoe bedoel je: "ik staak". Man, je werkt niet bij de spoorwegen. Sprookjesfiguren kunnen helemaal niet staken. We hebben niet eens een vakbond.

Hans: Nou ja, het zal mij allemaal worst wezen. Vandaag geen Hans en Grietje meer. *(wijst de zaal in)* En gaan jullie ook maar naar huis. Het is gebeurd voor vandaag. Ik ga hier liggen en een knappe kerel die mij hier weg krijgt. *(in de verte horen we de heks roepen)*

Heks: Hans en Grietje, waar voor de donder zitten jullie?

Hans *(springt snel overeind)*: O jee!

Grietje (*spottend*): Nou, daar is inderdaad een knappe kerel voor nodig.
Hans: Daar komt die ouwe aan, kom, we verstoppen ons achter die boom.

Grietje: Ik verstop mij helemaal niet, ik heb niets gedaan

Heks: Waar zitten jullie, kleine ettertjes. Als ik je te pakken krijg.

Grietje: Aan de andere kant, ze klinkt wel erg kwaad. (*ook zij verstoppt zich*)

Heks (*komt al schreeuwend op*): Hans, Grietje, kom tevoorschijn. Stelletje pubers. Waar zitten die twee. Ik kan er weer achteraan sjouwen. Ik word gek van die twee. Vooral die Hans, vervelend kereltje. Wat zou ik die graag eens een keer echt op willen vreten. Trouwens, die Grietje is geen haar beter. Die heeft er alleen maar zoveel plezier in omdat zij mij elke keer in de oven mag duwen. Maar er komt een dag dat ik haar er in duw. Ik had dit baantje van heks ook nooit moeten aannemen. Maar ja, het was dit of minister van verkeer en waterstaat, maar ik was die Hanja mooi te snel af. Tenminste dat dacht ik toen. Achteraf heb ik nog wel eens spijt van mijn keuze. (*kabouters Puntmuts komt op*)

Puntmuts: Hé, Nelig, sta jij zo te schreeuwen?

Heks: Waar bemoei jij je mee, mislukte dwerg.

Puntmuts: Zo, ik hoor het al. Weer vriendelijk als altijd.

Heks: Vertel me liever waar Hans en Grietje zijn.

Puntmuts: Nou, die zullen om deze tijd je hele huis wel staan op te eten.

Heks: Nee, daar zijn ze niet; ze zijn niet op komen dagen. Anders zou ik jou toch niet vragen of je ze gezien hebt, tweede rangs tuinkabouters.

Puntmuts: O...nou, sorry hoor, ik wist niet dat je kwaad werd.

Heks: Heb je ze nou gezien of niet.

Puntmuts: Ja, ik heb ze wel gezien.

Heks: A ha, vertel op... waar.

Puntmuts: Op het Doornroosjeplein.

Heks: Dat is hier vlakbij. Ik ga er direkt naar toe. Ik zal ze krijgen. (*ze duwt Puntmuts haast omver van de haast*) Ga toch aan de kant, niks nut. (*heks af*)

Puntmuts: Geen dank, graag gedaan. (*lachend*) Had ik haar moeten vertellen dat dat gisteren was dat ik Hans en Grietje daar gezien heb? Ach nee, ze ziet vanzelf dat ze er niet meer zijn. Tjonge, tjonge, wat is dat een vreselijk mens. Ze hadden geen betere voor die rol kunnen vinden. Ik zweer je dat mens is echt een heks. Maar ik kan beter eens kijken of ik Hans en Grietje kan vinden. Dan kan ik ze waarschuwen.

Hans: Dat hoeft niet. (*Puntmuts stond met de rug naar Hans en Grietje toe en schrikt zich nu een hoedje*) We hebben alles gehoord.

Grietje: Ja, en dat klonk niet al te best. (*tegen Hans*) Jij ook altijd met je

fratsen. Hoe lossen we dit nu weer op?

Hans: We blijven gewoon een tijdje bij haar uit de buurt, dan bedaart ze vanzelf wel weer.

Puntmuts: Nou, dan ken je Nelie nog niet. Nee, die wordt alleen maar woester. Die rukt zo alle bomen uit de grond om jullie te vinden.

Hans: Ja hoor, daar heb je Puntmuts weer met zijn sterke verhalen. Vertel eens; wordt ze ook groen, net als de Hulk? (*imiteert de Hulk*)

Grietje: Jij maakt overal een grapje van.

Puntmuts: Nou ja, je moet het zelf maar weten. Maar waarom zijn jullie eigenlijk niet bij haar huis?

Grietje: Meneer hier had geen zin meer.

Hans: Dat komt omdat die kinderen altijd halverwege stoppen met lezen. Het hangt me wel zover de keel uit. En elke dag weer dat zelfde sprookje. Nooit valt er wat anders te beleven.

Puntmuts: Nou ja, daar kan ik je eigenlijk geen ongelijk in geven.

Hans (*tegen Grietje*): Nou, zie je wel, tenminste iemand die me begrijpt.

Grietje: Ja, dat kan allemaal wel zo zijn, maar je kunt er toch zomaar niet mee stoppen, zo midden in een sprookje?

Puntmuts: Nee, daar heb je wel gelijk in.

Grietje (*tegen Hans*): Nou, zie je nou wel, hij is het met mij eens.

Hans: Nietwaar, Puntmuts geeft mij gelijk, hé Puntmuts? (*beiden staan aan een kant van Puntmuts en trekken aan hem*)

Hans: Nietwaar, mij...

Grietje: Nietwaar, mij...

Hans: Nietwaar, mij...

Grietje: Nietwaar, mij... (*dit gaat een aantal malen zo door*)

Puntmuts: Stop stop. Mijn armen worden zowat twee keer zolang door dat getrek van jullie. Luister, jullie hebben allebei gelijk. Maar we kunnen er beter eens rustig over praten. (*we horen de stem van de heks weer schreeuwen*)

Heks: Hans, Grietje, kom tevoorschijn.

Puntmuts: Maar dat kunnen we beter even ergens anders doen. Kom mee, voordat die mislukte toverkol ons ziet. (*ze gaan snel af. Even later komt de heks weer op, ze hijgt van het vele lopen*)

Heks: Verrekte rotkinderen, waar zitten jullie. Ik loop me het apelazerus. Hè hè, even zitten. Auw auw...mijn benen doen zeer. Ik heb de laatste jaren ook niet zoveel meer gelopen. Ik snap zo wie zo niet waarom ik achter die vlegels aanloop. Wat kan het me eigenlijk schelen of die twee mijn huis opvreten of niet. Maar ja, het staat nu eenmaal in het sprookje. In het begin vond ik het ook nog wel leuk. En ik dacht dat het nog weleens veranderen zou. Maar nee hoor; altijd hetzelfde sprookje. Ik heb nog eens gesolliciteerd voor heks in sneeuw witje. Maar ik kwam

niet in aanmerking. Eenmaal Heks van Hans en Grietje, altijd Heks van Hans en Grietje werd me verteld. En het ergste is dat alle andere heksen me uitlachen, omdat ik zo'n domme heks ben. Ik kan niet eens een beetje toveren, ik eindig altijd in de oven, en ik trap er altijd weer in als Hans mij aan een stokje laat voelen in plaats van zijn vinger. (ze *geeuwt*) Het zit hier wel lekker, ik denk dat ik er maar even bij ga liggen. Even een slaapje doen (ze *geeuwt weer*) Eventjes maar..... (ze *valt in slaap. Even later komt List en Drog sluipend op*)

List (*ziet de heks liggen*): Kijk es, daar ligt wat.

Drog: Wat is dat dan, List?

List: Wat denk je dat het is?

Drog: Nou, laat ik het eens nader bekijken (*hij pakt een notitieboekje en schrijft op wat hij ziet*) ...1 voet, 2 voeten...1 been, 2 benen...1 arm, 2 armen...1 hoofd... 2 ho..ho..nee 1 hoofd. Eens even kijken (*hij mompelt wat*) Ik kom tot de volgende conclusie. Het is iets met twee benen, twee armen en een hoofd.

List: Zal ik eens in het boek kijken? (*haalt een sprookjesboek tevoorschijn*)

Drog: Nee, geef maar aan mij; als ik moet wachten tot jij het gevonden hebt staan we hier gisteren nog.

List: Oké, maar mag ik dan mee kijken. Bé...astjeblijft?

Drog: Nou, vooruit dan maar. Eens kijken...Nee, dit is het niet... dit ook niet...

List: Nee, en dat is het ook niet

Drog: Alleen kijken, List, en mond dicht, anders breng je mij uit mijn eh... mijn eh anders verleid jij mij er van af.

List: Waarvan af?

Drog: Van eh... eh... van waar we mee bezig waren.

List: O, van het naar aanleiding van het hier voorafgaande onderzoek vaststellen van de identiteit van het hier aangetroffen voorwerp en het trekken van de correcte conclusie?

Drog (*staat met open mond naar List te luisteren*): Eh..eh ja, ja.. juist. En nu even mond dicht. Eens verder kijken... ne...ne...nee, wacht eens...even vergelijken...Ja, ja, dit moet het zijn, ja geen twijfel mogelijk...dit is een sneeuwvitje. Kijk maar, List..

List (*kijkt in het boek en naar de heks*): Maar deze lijkt helemaal niet op een sneeuwvitje, Bé.

Drog: Nee, natuurlijk lijkt ze er niet op. Dat boek is al jaren oud, dus op die foto in het boek is het een jonge sneeuwvitje en hier ligt een oud sneeuwvitje. Maar kijk, (*hij wijst op de foto in het boek*) zij ligt met de ogen dicht, en kijk (*zij kijken nu naar de Heks*) zij ligt met de ogen dicht, dus is het sneeuwvitje.

List: Als jij het zegt, zal het wel zo zijn. *(kijkt nog eens in het boek)* Maar waar zijn dan die dwergen, Bé?

Drog: Weet ik veel, misschien aan het werk, of naar het strand, voor mijn part in de Vut. Ik zeg je dat dit Sneeuwwitje is punt, uit, of twijfel je soms aan mijn deskundigheid...

List: Nee, natuurlijk niet, Bé. Maar wat doen we nu?

Drog: Waarom zijn we hier, List?

List: Omdat we het pad gevolgd zijn.

Drog: Ja, maar waarom zijn we dat pad gevolgd?

List: Omdat dat gemakkelijker loopt als dwars door het bos.

Drog: Nee oen, ik word gek van die vent. We zijn hier om sprookjes te jatten.

List: Jij vroeg waarom we hier waren, niet waarvoor?

Drog: Oké oké, ik zal mij duidelijker indrukken. Wat is de reden dat we hier zijn?

List: Eh eh... Chronisch geldgebrek

Drog: Ja, en wat gaan we aan dat gronings geldgebrek doen?

List: eh...eh...sprookjes ontvoeren.

Drog: En wat doen we als we er één ontvoerd hebben?

List: Dan sturen we een brief waar in staat voor hoeveel geld ze haar terug kunnen krijgen.

Drog: Goed zo, List...Dus wat doen we met dit sneeuwwitje?

List: Liggen laten.

Drog: Liggen laten?

List: Ja, moet je eens kijken... hier krijg je geen cent meer voor...Moet je die vodden eens zien die ze aan heeft...en dan dat hoofd, helemaal rimpelig...*(kijkt naar de mond van de heks)* kijk die tanden eens ... nou, die zijn de laatste jaren ook niet bij de tandarts geweest. Kijk, ze zitten allemaal los. *(pakt het kunstgebit van de heks uit de mond)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto